

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215213273
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2215213273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: V. D., narodená XX.XX.XXXX, bytom R. C. XXXX/XX, A. I., o zaplatenie 545,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7C/392/2015-39 zo dňa 9.2.2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á n á r o k** voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil odporcovi (akt. žalovanej) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (akt. žalobcovi) sumu 545,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 75,27 eur od 28.07.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,81 eur od 31.07.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,81 eur od 24.08.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,81 eur od 23.09.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,81 eur od 23.10.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 266,75 eur od 01.11.2012 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a trovy konania vo výške 32,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 107,78 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa (akt. splnomocnenca žalobcu) do troch dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok).

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil paušálnym odkazom na zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov a ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že navrhovateľ (akt. žalobca) v návrhu (akt. v žalobe) uviedol, že odporca (akt. žalovaná) si svoju povinnosť uhradiť postupcovi cenu za poskytnuté dodávky elektriny nesplnil a do dnešného dňa dlžnú sumu vo výške 545,26 eur za poskytnuté služby navrhovateľovi (akt. žalobcovi) neuhradil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby súd návrhu (akt. žalobe) vyhovel a zaviazal odporcu (akt. žalovanú) na zaplatenie istiny vo výške 545,26 eur, nakoľko táto suma bola odporcovi (akt. žalovanej) fakturovaná faktúrou č. 7180516926 splatnou dňa 27.07.2012 znejúcou na sumu 155,27 eur, faktúrou č. 7426094022 splatnou dňa 30.07.2012 znejúcou na sumu 50,81 eur, faktúrou č. 7426165457 splatnou

dňa 23.08.2012 znejúcou na sumu 50,81 eur, faktúrou č. 7426235088 splatnou dňa 22.09.2012 znejúcou na sumu 50,81 eur, faktúrou č. 7426325947 splatnou dňa 22.10.2012 znejúcou na sumu 50,81 eur a faktúrou č. 7140646447 splatnou dňa 31.10.2012 znejúcou na sumu 266,75 eur. Odporca napriek tejto výzve spornú istinu neuhradil. Žiadal ďalej, aby súd prvej inštancie zaviazal odporcu (akt. žalovanú) na zaplatenie úrokov z omeškania poukazujúc na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo spornej istiny. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh (akt. žaloba) bol podaný dôvodne v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie k prisúdenej istine priznal navrhovateľovi (akt. žalobcovi) príslušenstvo - úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to vo výške 8,75 % ročne od 28.07.2012, 31.07.2012, 24.08.2012, 23.09.2012, 23.10.2012 a 01.11.2012 do zaplatenia. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 28.07.2012, 31.07.2012, 24.08.2012, 23.09.2012, 23.10.2012 a 01.11.2012 predstavovala 0,75 %, preto úroková sadzba predstavuje 8,75 % ročne (0,75% + 8%).

4. Súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 32,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 107,78 eur (za 2 úkony právnej služby: prevzatie právneho zastúpenia a písomné podanie na súd, teda dva krát tarifná odmena po 36,52 eur; k tomu dva krát paušálne výdavky po 8,39 eur + 20% DPH).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná v spojení s doplnením odvolania z dôvodu, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V odvolaní a doplnení odvolania žalovaná uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím a odvolanie podáva, nakoľko má dôkazy, že dlžná suma z jej strany nevznikla. Žalovaná dostala búdku po S. W. v rómskej osade, ktorý bol aj správca rómskej osady, bývala tam krátky čas, lebo jej Rómovia robili zle a kradli svetlo. Viackrát bola volaná VB z Dunajskej Stredy a bola viackrát oznámiť na pána H. U., že jej kradne svetlo. Ona má všetko v poriadku. Žalovaná odovzdala kľúče späť S. W., ktorý spísal protokol a asi týždeň po jej odchode búdy zrovnali so zemou. Opakuje, že ona mala všetko v poriadku a ako svedok to dosvedčí S. W., aj polícia z Dunajskej Stredy, aj MUDr. U. H.. Ďalej žalovaná uviedla, že je veľmi chorá, čaká na operáciu, má silnú cukrovku.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa plne stotožňuje s výrokom napadnutého rozsudku a navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol.

7. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalovaná. K vyjadreniu pripojila Zmluvu č. 08/2017 o poskytovaní sociálnej služby v zariadení pre seniorov. Vo vyjadrení uviedla, že nemá žiadnu dlžobu. Ako svedok je S. W., Dr. U. H. a VB Dunajská Streda. Žalovaná odovzdala osobne kľúče W., kradli tam svetlo, ktoré bolo hlásené na energetické závody. Po jej odchode Rómovia zbúrali celú unimobunku, zrovnali ju so zemou. Žalovaná ďalej uviedla, že ona nemá žiadnu dlžobu, inak by jej nezapojili svetlo na Novej Vsi. Žalovaná je dôchodkyňa, ťažko postihnutá, býva v penzióne nemá žiadne vlastníctvo.

8. K vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

9. K vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalovaná. Vo vyjadrení uviedla, že mala telefón, ktorý si zobrala ako akciu za 1 eur, zaplatila vyššie 500 eur, potom jej dali zaplatiť ďalšiu sumu. Ona si dala urobiť reklamáciu, lebo veľmi veľa od nej pýtali, do dnešného dňa sa nevyjadrili.

10. K vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti a nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

11. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 v čase podania odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, § 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 v čase podania odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a 202 v čase podania odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 v čase podania odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. c), d), f) v čase podania odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, ktoré majú ekvivalent v § 365 ods. 1 písm. e), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

13. Podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Ustanovením § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprihádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

15. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 545,26 eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaná si nespĺnila svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o dodávke elektriny a nezaplatila riadne a včas právnomu predchodcovi žalobcu dohodnutú cenu za dodávku elektriny. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovanej je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

16. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

17. Žalovaná nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté dodávky elektriny je opodstatnený, keďže ona má všetko v poriadku a nemá žiadnu dlžobu. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že právny predchodca žalobca ako dodávateľ uzatvoril dňa 26.12.2011 so žalovanou ako odberateľom Zmluvu o dodávke elektriny, ktorou sa poskytuje univerzálna služba, na základe ktorej zmluvy o dodávke elektriny sa právny predchodca žalobcu zaviazal žalovanej dodávať do odberného miesta elektrinu a žalovaná sa zaviazala zaplatiť cenu za dodávku elektriny a distribučné služby. Cena za dodávku elektriny bola žalovanej vyúčtovaná faktúrou č. 7180516926 splatnou dňa 27.7.2012 na sumu 155,27 eur, faktúrou č. 7426094022 splatnou dňa 30.7.2012 na sumu 50,81 eur, faktúrou č. 7426165457 splatnou dňa 23.8.2012 na sumu 50,81 eur, faktúrou č. 7426235088 splatnou dňa 22.09.2012 na sumu 50,81 eur, faktúrou č. 7426325947 splatnou dňa 22.10.2012 na sumu 50,81 eur a faktúrou č. 7140646447 splatnou dňa 31.10.2012 na sumu 266,75 eur. Žalovaná vyúčtovanú cenu za dodávku elektriny spolu v sume 545,26 eur doposiaľ žalobcovi nezaplatil.

18. Podstatou odvolacej argumentácie žalovanej bolo, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 Civilného sporového poriadku. Ak aj žalovaná (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa ustanovenia § 383 Civilného sporového poriadku viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

20. Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ods. 1). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (ods. 2).

21. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

22. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalovanou v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

23. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zoberal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán

nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

24. V prejednávanej veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonané dokazovanie vyhodnotil v zmysle zásad upravených v citovanom ustanovení § 191 Civilného sporového poriadku a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o existencii zmluvnej povinnosti žalovanej ako odberateľa zaplatiť žalobcovi ako právnemu nástupcovi pôvodného dodávateľa cenu za dodávky elektriny. Tu je potrebné konštatovať, že obrana žalovanej, že má všetko v poriadku a nemá žiadnu dlžobu (teda, že si splnila svoju povinnosť zaplatiť cenu za dodávku elektriny v rozhodnom období), vyznela nepresvedčivo, keď na preukázanie tohto svojho tvrdenia žalovaná neprodukovala v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne dôkazy. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalovaná napriek márnemu poučeniu o jej dôkaznej povinnosti nepredložila súdu prvej inštancie a ani nenavrhol vykonať žiadne relevantné dôkazy preukazujúce splnenie jej povinností vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o dodávke elektriny, ktorou sa poskytuje univerzálna služba. Odvolacia námietka žalovanej o neúplnom zistení skutkového stavu súdom prvej inštancie je tak nenáležitá.

25. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej, v ktorej namietala okolnosť, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával žiadne navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, je treba ako prvoradá uviesť, že dokazovanie je možno vymedziť ako osobitnú činnosť súdu zameranú na získavanie poznatkov o veci, ktorá je predmetom súdneho konania. Povinnosť navrhnuť alebo označiť dôkazné prostriedky je v sporovom konaní povinnosťou strán, ktorá im bola všeobecne uložená v ustanovení § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie (aktuálne § 185 Civilného sporového poriadku). Ide o povinnosť tej zo strán, ktorý tvrdí skutočnosť, ktorá má byť v konaní preukázaná. Povinnosť strán tvrdiť určité potrebné skutočnosti v sporovom konaní ovládanom prejednávacou zásadou sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť stranou uvádzanou. V prípade, že ju strana splnila, platí, že uniesla bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola pre nečinnosť strany (v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej strane v § 120 ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie) preukázaná (resp. objektívne nemohla byť preukázaná) a kedy výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží potom na tej strane, ktorý z jej existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

26. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie v rámci obrany nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje vždy súd a procesný predpis strane priznáva právo vykonať určitého dôkazu navrhnuť. Toto procesné oprávnenie žalovaná v danej veci na preukázanie splnenia jej zmluvnej povinnosti zaplatiť cenu za dodávku elektriny nevyužila, preto jej nemohlo byť ani postupom súdu prvej inštancie odňaté. Súd prvej inštancie preto svojím postupom žalovanú nevyvlúčil z realizácie procesného práva navrhovať dôkazy, ktoré jej Občiansky súdny poriadok účinný v čase konania pred súdom prvej inštancie priznával. Odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy je tak neopodstatnená.

27. Žalovaná v odvolaní v spojení s doplnením odvolania uvádzala, že jej tvrdenia o neexistencii dlhu dosvedčia S. W., Dr. U. H. a Polícia v Dunajskej Strede. Je nesporné, že žalovaná navrhuje nové dôkazy. Novoty v odvolacom konaní sú však prípustné len za zákonom taxatívne vymedzených dôvodov.

28. Podľa § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

29. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu mali totiž v priebehu konania pred súdom prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a súdom prvej inštancie boli poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je preto prípustná len za splnenia zákonom taxatívne stanovených podmienok. Právo na uplatnenie prípadných novôt je pritom podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Je teda povinnosťou odvolateľa preukázať, že nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré uvádza až v odvolacom konaní, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Žalovaná pritom žiadne takéto dôkazy nepredložila a ani netvrdila, že ich ako dôkaz z nejakých dôvodov nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Keďže zákonom predpísané predpoklady pre úspešné uplatnenie novôt v odvolacom konaní neboli splnené, odvolací súd na predmetné návrhy žalovanej na doplnenie dokazovania nemohol prihliadnuť. Vychádzal preto len z výsledkov z dokazovania vykonaného v konaní pred súdom prvej inštancie.

30. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku je pochybenie súdu, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné.

31. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku totiž možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

32. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

33. Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci nezistil skutkové, ani právne vady napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

34. Ďalšie odvolacie argumenty žalovanej odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (vrátane rovnako správneho výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý inak odvolaním ani spochybnený nebol a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti).

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

37. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).